

BAKIŞ

Güneşli bir yaz gününde yosun, iyod kokularının arasında sandalla gezinirken boğulmakta olan bir insan görseniz onu kurtarmadan önce “sen kimsin, düşüncelerin inançların nedir” diye sorarmısınız yoksa insan olmanın dayanılmaz dürtüsüyle hemen elinizi uzatıp onu ölümden mi kurtarırsınız?

Mevsim yaz, insanlar hafif giysiler içinde koca bir yılın yorgunluğunu çıkarıyor. Hayatın gezinti mevsimi, çoğu kişi gezintide yüzlerce genç insan şu anda ölüme giden denizin derinliklerine batmak üzere. Türkiye'nin dört bir yanında hapishanelerde, koşullarda, ranzalarda ölüm orucundalar. Görünen o ki günleri saatleri sayılıyor. Yakında ölüm haberleri gelecek hiç bir el uzanmıyor onlara.

Kamuoyu politik dedikodularla çıkar hesapları ile oyalanıyor. Paradan ve makamdan başka hiç bir şeye el uzatmıyorlar. Yüzlerce gece; gün gün, saat saat, dakika dakika ölüme yaklaşan gençlere ellerini uzatmıyorlar. Sizin düşüncelerinizden, sizin inançlarınızdan olmayanları bu kadar rahat ölüme bırakacaksanız, düşüncelerinizin ve inançlarınızın ne önemi var, insanlarla birlikte düşüncelerinizi, inançlarınızı kendi insanlığınızı fırlatın atın denizin derinliklerine. İnsanlar arasında dil, din, ırk, düşünce farkı gözetmeyen, en önemli insan hakkının yaşama hakkı olduğunu savunan örgütler, meslek örgütü yöneticileri bizler parlamentoda siyasi partileri ziyaretle bir an önce ölüm oruçlarının sona erdirilmesi için girişimde bulunulmasını talep ediyor, Cumhurbaşkanı ile görüşmemiz sırasında ne yazık ki gençler birer birer ölmeye başlıyor bizlerin de birer parçası kopuyor içimizden. Yaşamın gerçeklerini, sevgileriyle, bilgileriyle, düşünceleriyle oluşturduğu bir ağ ile yakalamaya çalışan aydınlar cezaevlerindeki ölüm oruçlarının bitirilmesine büyük katkıda bulundular. Egemenlerin söylemlerinin aksine insani taleplerin karşılandığında sorunun çözülebileceği görüldü. Oniki insan canlarını ortaya koyarak yaşamlarını kaybettiler. Onlara el uzatmak insan hayatından daha mı zordu?

Gelişmiş dünyanın zaman ölçüsüyle Türkiye'nin zaman ölçüsü birbirinden iyice kopmuş gözüküyor, zaman dünyada burada olduğundan daha hızlı akıyor.

Batılılar laboratuvarlarında, araştırma merkezlerinde, üniversitelerinde, fabrikalarında neredeyse her an bir yenilik yaratıp hayata katılıyor.

1993 Temmuz ayında Sivas'ta “insanoğlu yapamadıklarından sorumludur, yapması gerekip de yapamadıklarından, yapması elinde olup da yapmadıklarından, yapmamak için türlü bahane uydurup kaytardıklarından ve hiç bir zaman yapmayı aklından bile geçirmediklerinden insanları, kahramanları, tarihi kişileri yapmadıklarıyla yargılayan yeni bir tarih yazılmalıdır” Zamanı bizim için kazanmak isteyen Aziz Nesin bahane edilerek 37 sanatçı, aydın genç zamanı geri çevirmek isteyenlerce, şeriat özlemcilerince, “Cumhuriyet burada kuruldu, burada yıkılacak” diyenlerce yakıldı. Katliam sanıklarının savunan avukat Adalet Bakanı oldu. Katliamda öldürülen şairin eşi DGM'ce tutuklandı.

Bizim şiirlere ihtiyacımız var. Bize acıları anlatacak şiirlere, bizi kucaklayacak, koynuna alacak, ninnilerle bizi yatıştırarak saçlarımızı okşayacak şiirlere. Bizi coşturacak, hayatın üstüne taze bir güçle salacak şiirlere. Acı ağulu dikenler gibi ruhuna dolandığında, öfke kızıl bir küheylan gibi koştuğunda, keder yaşlı bir ağaç gibi üstüne yıkıldığında, duracaksın, durup gümüş bir su gibi akan sabah temizliğine bakacaksın, sana iki yüz yıl önceden haberler taşıyan, ağlayan kargaların sesini dinleyeceksin, çiçeklerini koklayıp derin bir soluk alacaksın ölüm seni kuşattığında, tam da o sırada, hayatı düşüneceksin.

Acıyı, öfkeyi, kederi ulu bir gölgeliğe yatıracaksın bir zaman “dinlenin biraz” diyeceksin.

Bir inci avcısı gibi, taa derinlere dalıp tek tek bütün istiridyeleri açarak bir sevinç arayacaksın.

Hayaller kuracaksın

Hatıralarını bir daha gözden geçireceksin.

Ecz. Mehmet DOMAÇ
Başkan